

Ritaripäivät Hämeenlinnassa 17.5-19.5.2024

On ollut ilo ja kunnia saada Damet ja Ritarit puolisoineen Hämeenlinnan kansallisille ritaripäiville ja juhlaillallistilaisuuteen Hämeenlinnaan ja historialliselle Raatihuoneelle. Raatihuone on ollut yhdistyksemme sydänpaikka, sillä siellä pidettiin myös vuoden 2016 Ritaripäivät sekä viime vuonna juhlimme siellä yhdistyksemme 30-vuotista taivalta.

Juhamme alkoivat perjantaina klo 10.00 golfturnauksen merkeissä Hämeenlinnan Aulanko Golfilla. Kovatasoisen kilpailun voitti viime vuonna promotoitu ritarimme Tommi Helander. Perjantai-iltana klo 19.00 Damet ja Ritarit kokoontuivat Tykistömuseon uumeniin nauttimaan letkeästä musiikista, hyvästä ruuasta ja mukavista kohtaamisista.

Lauantai starttasi klo 10. Virallinen Vuosikokous Raatihuoneen valtuustosalissa sujui erinomaisesti. Virallisen kokouksen ohella Vecit saivat tilaisuuden tutustua Sibeliuksen syntymäkotiin ja Sibeliuksen musiikin saloihin maan parhaimpiin kuuluvan tietäjän ja pianotaiteilijan Erkki Korhosen johdolla, skumppalasien kera. Lounaan jälkeen kokousväki kokoontui Raatihuoneen valtuustosaliin Ritarifoorumiin Hämeen Konstantinusyhdistyksen Dame Sari Raution johdolla. Seuraavassa on hänen kertomanaan foorumin kulku:

Suvaitsevaisuuden monet kasvot

Hämeenlinnan onnistuneiden Ritaripäivien yksi kohokohta oli Ritarifoorumi suvaitsevaisuudesta. Tilaisuuden aloitti arvokkaasti varasuurmestari Jürgen Schumacher tuomalla suurmestarin terveiset ja evästyksen aiheeseen. Hänen oma viestinsä lähti henkilökohtaisesta kokemuksesta, suvaitsevaisuudesta elämän rajallisuuden edessä, ja kosketti meitä kaikkia: suvaitsevaisuudessa on kyse itsensä ja toisen ymmärtämisestä, kohtaamisesta. ”Suvaitsevaisuus ja veljeys ovat ritariaatteen ytimessä”, totesi varasuurmestari painokkaassa puheenvuorossaan.

Panelistien ajattelua ruokki seuraavaksi loistavalla analyysillaan dosentti, KCM Antti Räsänen. ”Suvaitsevaisuus on tietoista pidättäytymistä puuttua asiaan, joka ei itseä miellytä. Se ei ole samaistumista, vaan kunnioittamista, se edistää harmoniaa, yhteisymmärrystä ja rauhaa. Se on kykyä oppia toisilta ja se on eettistä vastavuoroisuutta”, kuvaili Räsänen. Meidän ei tule vaatia itsellemme sellaista jota emme toisillekaan suo, eli suvaitsevaisuus vahvistaa kultaista käskyä. Räsänen muistutti myös kristityn velvollisuudesta ottaa toinen ihminen vakavasti, ja osoittaa rakkautta. Suvaitsevaisuutta ei pidä osoittaa väkivaltaa, uhkailua, pelottelua tai syrjintää kohtaan. Vihapuhe ei ole suvaittavaa, koskaan, eikä rasistiset asenteet. ”Jo Milanon ediktissä 313 sanotaan että sallitaan kristityille ja kaikille muille uskoa siihen mihin haluaa”, muistutti Räsänen. ”Empatia, ymmärrys ja yhteistyö kasvavat suvaitsevaisuudesta, lähimmäisenrakkaudesta”, päätti Antti Räsänen erinomaisen esityksensä.

Median näkökulmaa tuomaan paneeliin oli pyydetty Etelä-Suomen Sanomien päätoimittaja Markus Pirttijoki. Hän toi esiin nykyajan sähköisten viestimien mukanaan tuoman kohtaamattomuuspulman: kun ei nähdä silmästä silmään, on helpompi olla ilkeä toista kohtaan. ”Media itsessään on suvaitsevainen, liberaalit arvot näkyvät eri medioissa. Lehdissä, radiossa ja televisiossa tuodaan esiin erilaisia näkökulmia. Moderni media on alusta erilaisille näkemyksille, ja oppimiselle”, korosti Pirttijoki. Hän nosti esiin median roolin myös yhteiskunnan muokkaajana, esimerkiksi maan hallituksen alkutaipaleella lehdistön aktiivisuus oli merkittävä syy siihen, että hallitus teki rasismien vastaisen toimenpideohjelman ja teemasta käytiin vilkas keskustelu.

Marttojen pääsihteeri, DCM Marianna Heikkilä lähestyi teemaa erityisesti nuorten, ja kansalaistaitojen näkökulmasta. ”Vapaaehtoistyö lisää luottamusta toisiin ihmisiin, osallistuminen erilaisten ihmisten kanssa yhteisten tavoitteiden äärellä vähentää polarisaatiota ja toiseuttamista. Suvaitsevaisuuden sijaan erityisesti nuoret toivovat puhuttavan monimuotoisuudesta ja yhdenvertaisuudesta, ei ylhäältäpäin, vaan avomielisesti samalla tasolla kohdaten”, kertoi Heikkilä. ”YK:n uudet suvaitsevaisuuden periaatteet kannattaa lukea, ja miettiä myös omia toimintamallejaan”, kannusti Heikkilä meitä kaikkia. Samoin hän muistutti osallistumisen tukemisesta, erityisesti maahanmuuttajien ja uusien suomalaisten osalta, kotoutuminen toimii kaksisuuntaisesti, ja meillä on kaikilla oppimista toisiltamme.

Viimeinen panelistimme oli hämeenlinnalainen filosofi Johannes Ojansuu, joka lähestyi asiaa suvaitsevaisuuden käsitteen historian kautta. ”Suvaitsevaisuus on eurooppalaisen historian käsite, ja tuote. Ehkä parempi olisi monimuotoisuus, diversiteetti, ja oikeammin sivistysdiversiteetti. Monimuotoisuus, ja sen säilyminen on selviytymisen ehto, niin luonnossa kuin ihmisten kesken, ja sen katoaminen on aito uhka juuri nyt esimerkiksi Ukrainassa. Me tarvitsemme siis toimia sivistyksen monimuotoisuuden taitojen ylläpitämiseen, ja mikä siihen olisikaan parempi paikka kuin koulu, koulutus.” Vilkasta keskustelua käytiin myös arvomonismista ja arvopluralismista. Yhtenäiset arvot korostuvat aina kriisiaikoina. ”Arvopluralismi tarkoittaa, että hyväksytään se, että voidaan toimia eri arvojen mukaisesti. Ainoa kestävä ratkaisu on, että erilaiset arvot voivat elää rinnakkain”, painotti Ojansuu. Hän nosti esiin filosofit Buberin ja Levinasen, ja erityisesti minä-sinä -suhteen merkityksen, toisen ihmisen aidon kohtaamisen merkityksen. ”Rakkauden käsky on voimakkaampi kuin oikeaoppisuuden käsky. Poliitiikan tehtävä on mahdollistaa moninaisuus ja yhdenvertaisuus, ja meidän tehtävämme on omissa toimissamme edistää sitä kaikin keinoin”, tiivistä Ojansuu, ja muistutti Immanuel Kantin näkemyksestä, jonka mukaan moraalinen ydin on hyvä tahto toisia ihmisiä kohtaan. Se istuu erinomaisesti myös ritarilupauksemme, ja lienee olennaista suvaitsevaisuuden todeksi elämisessä.

Ritarifoorumin ja päiväkahvien jälkeen klo 17.00 siirryimme Hämeenlinnan pääkirkkoon harjoittelemaan tulevaa promootiota. Harjoitukset olivat totuttuun tapaan napakat ja selkeästi ohjatut seremoniamestari Pekka Räisäsen johdolla. Klo 18.00 vaikuttava Promootiokulkue asteli uljaasti kirkon urkuri Anna-Maria Lehtoahon säestyksellä. Kirkkoherra Kimmo Reinikainen piti puheen tilaisuuden aluksi. Palkitsemisien ja ylennyksien jälkeen oli vuorossa juhlallisesti uusien komtuurien ja kahdeksan ritarikokelaan vala. Yhteiskuva auringossa, kirkon edustalla kruunasi koko promootiutilaisuuden.

Seuraavaksi astelimme takaisin Raatihuoneelle, jossa oli iltajuhlan aika klo 19.30. Ritaripäivien järjestävän seuran komtuurina toivotin juhlaväen tervetulleeksi. Alkumaljojen jälkeen Hämeenlinnan kaupungin hallituksen puheenjohtaja Jari Koskinen kertoi Hämeenlinnasta ja omalta osaltaan toivotti kaikki tulemaan kesällä uudelleen kaupunkiin, jossa meillä on runsaasti tapahtumia ja aktiviteetteja tarjolla. Hämeenlinnan mieskuoro lauloi ja pianotaiteilija Erkki Korhosen soittama alkuperäinen Finlandia oli todella sykähdyttävä elämys ja yhdistelmä.

Eesityksen jälkeen saimme ruokailun ja seremoniamestari Pekka Räisäsen maljojen lomassa eksarkki Erkki Kajanderin erinomaisen tervehdysten juhlaväelle, uuden ritarimme Juhani Hongan kattavat ensikokemukset Konstantinus yhdistyksestä ja ritariudesta sekä kansleri Toivo Salmen ajatuksia herättävän kiitospuheen. Jälkiruuan jälkeen Pekka Räisänen toivotti juhlaväen tervetulleeksi Pohjanmaalle Vaasaan vuoden 2025 Ritaripäiville.

Sunnuntaina kokoonnuimme sekunnilleen klo 9.30 Kaatuneiden muistomerkillä Hämeenlinnan keskustassa. Arvokas hetki ryhdikkäine kävelyineen muistomerkillä yhdessä kansleri Toivo Salmen eksarkki Erkki Kajanderin, kunniaeksarkki Raimo Luokomaan ja Hämeen komtuurin Ari Räsänen kanssa huipentui seppeleen laskuun ja eksarkin lausumaan kaatuneiden muistoa kunnioittaen. Ritaripäivien viimeinen tapahtuma pidettiin Hämeenlinnan kirkossa. Helluntain jumalanpalvelus nuorisokuoroineen, esilaulajineen, pappeineen avustajineen ja lopuksi kirkkokahveineen oli monen paikan päälle tulleen mielestä kruunu Ritaripäiville. Niin raikas ja lämminhenkinen tilaisuus kyllä oli.

Työ tämänvuotisten ritaripäivien eteen alkoi heti Oulun päivien jälkeen. Kuten arvaattekin, päivien järjestäminen on vaatinut kymmenittäin pieniä kokouksia, suuren määrän puheluita ja tapaamisia. Yksityiskohtia on hiottu loputtomiin, aina markkinoinnista ja aikatauluista ohjelmasisältöihin ja ruokamenuista budjettiin.

Haluan kiittää omia yhdistyksemme Damea ja Ritareita ja utterasta ja luovasta ratkaisukeskeisestä työstä tapahtuman onnistumisen eteen. Erytiskiitokset kuuluvat Ritareillemme Heikki Lindrothille ja Vesa Loposelle, jotka pyyteettömästi pistivät itsensä likoon ja eivät kertaakaan sanoneet ei tarjotulle työlle. Lisäksi haluan kiittää yhteistyökumppaneitamme, jotka mahdollistivat meidän onnistuneen juhlamme: Hämeenlinnan kaupunkia, NOME Oy:tä, ContractPro Oy:tä ja Linnan Kehitys Oy:tä.

Aurinkoinen ja lämmin kesäsää jätti varmasti meille kaikille hyvät muistot tämänvuotisista ritaripäivistä.

Nöyrän kiitollisena ja iloisena tervehtien,

Ari Räsänen

Komtuuri

OCM Häme/ Hämeen Konstantinus Yhdistys Ry